"İyiliklerin en değerlisi, insanın babası öldükten sonra, baba dostunun ailesini kollayıp gözetmesidir."

Abdullah b. Ömer -radıyallahu anhuma-'dan rivayet edildiğine göre, Bedevilerden biri Abdullah b. Ömer'le Mekke yolunda karşılaştı. Abdullah b. Ömer -radıyallahu anhuma-, ona selam verdi; kendi bindiği eşeğe onu bindirdi ve başındaki sarığı da ona verdi. İbni Dinâr sözüne devamla dedi ki: Biz İbn Ömer -radıyallahu anhuma-'ya: Allah iyiliğini versin, bu adam bedevilerden biri. Onlar aza kanaat ederler, deyince bize şunları söyledi: Bu zâtın babası, (babam) Ömer b. Hattâb'ın -radıyallahu anh- dostuydu. Ben Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şöyle buyurduğunu duydum: «En makbul iyilik, baba dostunun ailesini koruyup gözetmektir.» İbni Dînâr'ın Abdullah İbn Ömer -radıyallahu anhuma-'dan bir başka rivayeti de şöyledir: Bir defasında İbn Ömer Mekke'ye gitmek üzere yola çıktı. Deveye binmekten usandığı zaman üzerinde istirahat edeceği bir merkebiyle, başına sardığı bir de sarığı vardı. Birgün İbn Ömer -radıyallahu anhuma-, eşeğin üzerinde dinlenirken bir bedeviye rastladı. Ona: Sen falan oğlu falan değil misin? diye sordu. Adam: Evet, deyince eşeği ona verdi ve; "Buna bin!" dedi. Sarığı da ona uzatarak, bunu da başına sar, dedi. Arkadaşlarından biri İbn Ömer -radıyallahu anhuma-'ya: Allah seni bağışlasın. Üzerinde dinlendiğin eşek ile başına sardığın sarığı şu bedeviye boşuna verdin, deyince İbn Ömer şunları söyledi: Ben Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i "İyiliklerin en değerlisi, insanın babası öldükten sonra, baba dostunun ailesini kollayıp gözetmesidir" diye buyururken işittim. Bu adamın babası, (babam) Ömer -radıyallahu anh-'ın dostuydu.

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

İbn Ömer -radıyallahu anhuma- Mekke'ye hacı olarak yola çıktığında deveye binmekten usandığı zaman üzerinde istirahat edeceği bir merkebi vardı. Bu merkebin üzerinde istirahat ettikten sonra sonra yeniden devesine binerdi. Günlerden bir gün bir bedeviyle karşılaştı ve ona: Sen falan oğlu falan mısın? dedi. Bedevi: Evet deyince, İbn Ömer merkepten indi ve bedeviye bunu al ve bin dedi. Ona başını sardığı sarığını verdi ve bunu da başına sararsın dedi. Abdullah b. Ömer -radıyallahu anhuma-'ya : Allah iyiliğini versin ya da Allah seni bağışlasın! denildi. Bu bedeviler, aza kanaat ederler. Yani bu sözleri ile "Sen nasıl olur da merkepten iner ve yürüyerek yoluna devam edersin ve başına sardığın sarığı ona verirsin. O bedevi bundan daha az bir şeyden bile razı olurdu" demek istediler. İbn Ömer -radıyallahu anhuma- şöyle dedi: "İyiliklerin en değerlisi, insanın babası öldükten sonra, baba dostunun ailesini kollayıp gözetmesidir." Yani iyiliklerin en değerlisi, kişinin babası ya da annesi veyahut da akrabalarından birisi vefat ettiğinde sevdiği bu kimsenin yakınlarını kollayıp gözetir. Sadece ana-babasının arkadaşına değil hatta onun akrabalarına dahi iyilik yapar. "Bu adamın babası, (babam) Ömer b. Hattab -radıyallahu anh-'ın dostuydu. Babası, Ömer -radıyallahu anh-'ın dostu olduğu için o kimseye iyilikte bulunmuştur.